

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro regionální rozvoj

2011/2290(INI)

7. 5. 2012

STANOVISKO

Výboru pro regionální rozvoj

pro Výbor pro rybolov

k reformě společné rybářské politiky – zastřešujícímu sdělení
(2011/2290(INI))

Navrhovatel: Nuno Teixeira

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro rybolov jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. je přesvědčen, že reformovaná společná rybářská politika se musí nehierarchickým a synergickým způsobem zaměřit na environmentální, sociální, ekonomický a kulturní aspekt rybolovu, jelikož je třeba přijmout preventivní opatření na ochranu životního prostředí ve prospěch udržitelného rozvoje a v souladu se zásadou subsidiarity a inteligentním a udržitelným růstem podporujícím začlenění, které požaduje strategie Evropa 2020; obhajuje větší míru koordinace této reformované politiky s dalšími evropskými politikami, jako je např. politika soudržnosti, zemědělská či vnější politika, a také to, aby s ní byly v souladu budoucí mezinárodní dohody v oblasti udržitelného rybolovu; v této souvislosti připomíná přínos nástrojů, jako je integrovaná námořní politika či makroregionální přístup, jež mohou zajistit užší integraci;
2. zdůrazňuje, že tato reforma má důležitý potenciál vybudovat udržitelný rybolov prostřednictvím ochrany ekosystémů, nabídky zdravých a kvalitních rybích výrobků, podpory prosperity pobřežních oblastí, rentabilního výrobního a zpracovatelského průmyslu a atraktivnějších a stálějších pracovních míst;
3. domnívá se, že je třeba do jednání o dohodách se třetími zeměmi v oblasti rybolovu zapojit i místní a regionální orgány;
4. navrhuje, aby přímořské biogeografické oblasti zavedly zásady správy rybaření podle jejich charakteristik a za uplatnění základního přístupu založeného na ekosystémech, aby tak byla zaručena udržitelnost rybolovu v souladu s dostupnými zdroji a v rámci rovných příležitostí;
5. připomíná, že pro uskutečňování záměrů Evropské komise ohledně zásad regionalizace a proporcionality, kdy je třeba brát v potaz rozdíly mezi jednotlivými biogeografickými přímořskými oblastmi, by se měl vytvořit Regionální poradní sbor pro nejbližší regiony;
6. poukazuje na význam účinného územního plánování námořních prostor pro udržitelné řízení rybolovných zdrojů v souvislosti s územními nároky na prostředí mořské oblasti a pobřeží spojenými s činnostmi v dalších odvětvích, jako je například výroba větrné energie, ochrana biologické rozmanitosti, akvakultura, přístavy, námořní doprava, cestovní ruch, obrana a těžební průmysl;
7. zdůrazňuje, že smysluplná decentralizace by měla vycházet z dlouhodobých plánů řízení, které lze při aktivní účasti všech příslušných zúčastněných stran podílejících se na místní a regionální správě přizpůsobit regionálním charakteristikám, přičemž je třeba respektovat, že zastřešující cíle řízení rybolovu v rámci společné rybářské politiky spadají do oblasti pravomocí Parlamentu a Rady;
8. vyzývá k tomu, aby s ohledem na zásadu subsidiarity byla při řízení rybolovu ve větší míře uplatňována regionalizace; rovněž požaduje, aby byl se zvláštním ohledem na

odpovědnost za regionální spolupráci, a to i na mezinárodní úrovni, podpořen posílený dialog mezi subjekty vstupujícími do tohoto odvětví z různých stran tím, že budou podněcovat a podporovat vytváření mezinárodních seskupení; domnívá se, že regionální poradní sbory by měly převzít větší díl odpovědnosti za provádění společné rybářské politiky; navrhuje, aby Komise s regionálními poradními sbory v počátečních fázích povinně konzultovala otázky provádění společné rybářské politiky a plánů řízení;

9. připomíná, že některé oblasti, jako například nejuvzdálenější oblasti se širokou škálou strukturálních omezení, která jsou definována ve Smlouvě o fungování EU a trvale tyto evropské regiony ovlivňují, potřebují opatření zaměřená na biologickou, ekonomickou a sociální udržitelnost, která by minimalizovala nevýhody těchto regionů oproti oblastem na evropském kontinentu, zejména co se týče dodatečných výdajů na odbyt rybích výrobků, zvláště pak náklady na dopravu produktů na evropský kontinent;
10. domnívá se, že řízení rybolovu by mělo být prováděno na základě vědeckých doporučení a odborných stanovisek, prostřednictvím partnerství mezi oblastí výzkumu a zainteresovanými stranami, jako je např. odvětví rybolovu, a vyzývá k tomu, aby se rozšiřovaly regionální programy sběru údajů a vnitrostátní výzkumné programy s regionální koordinací mezi členskými státy; domnívá se, že je třeba povzbuzovat členské státy, aby podporovaly výzkumné projekty, jež mohou vést k realizaci takových regionálních či celostátních programů, a aby se regiony více zapojily do provádění dohod s třetími zeměmi v odvětví rybolovu za účelem udržitelného využívání zdrojů;
11. zdůrazňuje nutnost postupného přibližování se zásadě maximálního udržitelného výnosu, pokud jde o řízení rybolovu, podporované kvalitními a kontrolovanými vědeckými analýzami, které podpoří správné možnosti správy; uznává, že pro dosažení maximálního udržitelného výnosu je třeba zachovat cíl přizpůsobení intenzity rybolovu situaci zdrojů a provést restrukturalizaci odvětví a jeho životnosti, což odůvodňuje politiku strukturální podpory odvětví rybolovu;
12. připomíná, že veškerý rozvoj v mořských a pobřežních oblastech musí být v souladu s právními předpisy o životním prostředí, jako je rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí a směrnice o ochraně biologické rozmanitosti, neboť veškeré činnosti v mořských a pobřežních regionech by měly být prováděny pouze pod podmínkou, že životní prostředí zůstane zachováno v dobrém stavu;
13. připomíná význam víceúčelovosti rybolovu pro pobřežní oblasti; zdůrazňuje potřebu specifických opatření pro určité regiony, například pro ostrovní oblasti a nejuvzdálenější regiony; zdůrazňuje, že je zapotřebí přizpůsobit omezující opatření stavu rybolovných zdrojů, podporovat udržitelný rybolov, např. malá pobřežní loďstva provozující drobný rybolov, aniž by docházelo k ohrožení populací, a extenzivní a udržitelnou akvakulturu mimo jiné proto, že představují oporu malých a středních podniků v daném odvětví; hájí opatření na restrukturalizaci trhu práce, podporu odborného vzdělávání, rekvalifikace a profesní diverzifikace, přístupu mladých lidí k zaměstnáním v oblasti rybolovu, obnovy a modernizace rybářských plavidel, stejně tak jako pobídky organizacím producentů a meziodvětvovým organizacím;
14. poukazuje na to, že některá evropská území nesdílí mořské oblasti evropského kontinentu; zastává proto názor, že nejuvzdálenější regiony by měly být seskupeny a zastoupeny

poradním výborem sestaveným speciálně pro tento účel a že omezující opatření v rámci společné rybářské politiky je třeba přizpůsobit skutečnému stavu rybích populací v těchto regionech; zdůrazňuje, že aby toho mohlo být docíleno, musí být Evropský námořní a rybářský fond schopen financovat programy shromažďování údajů týkajících se stavu rybolovných zdrojů; je přesvědčen o tom, že je nezbytné zapojit místní a regionální orgány do jednání o dohodách se třetími zeměmi v oblasti udržitelného rybolovu;

15. připomíná proto potřebu zachovat finanční nástroj na podporu odvětví, který se i nadále bude opírat o zásadu zvýšení intenzity podpory pro spolufinancování činností nejvzdálenějších oblastí, což přispěje k zachování dostatečných opatření kompenzujících dodatečné výdaje na tyto činnosti a na odbyt rybích produktů, a to vzhledem ke strukturálním omezením odvětví rybolovu v nejvzdálenějších oblastech;
16. je znepokojen návrhem Komise zavést převoditelné koncese k rybolovu, jelikož tento nástroj by mohl vést k hromadění rybolovných práv u malého počtu subjektů, a tudíž by zapříčinil zánik mnoha podniků provozujících drobný rybolov;
17. zdůrazňuje, že systém převoditelných kvót může v některých oblastech vést k nespravedlnosti a upřednostňovat ty, kteří mají více zdrojů k získání práv; je třeba neoslabovat rybolov v citlivých oblastech a drobný rybolov, neboť by to znamenalo riziko pro ekonomickou, sociální a biologickou udržitelnost dotčených pobřežních oblastí, zejména pak v těch oblastech, kde rybolov převažuje a které jsou na tomto odvětví závislé;
18. znovu opakuje, že je nutné pokračovat v určitých oblastech ve zlepšování pracovních a bezpečnostních podmínek prostřednictvím vylepšování, obnovy a modernizace rybářského loďstva, což je nezbytné i pro přitažlivost těchto aktivit pro mladé lidi;
19. zdůrazňuje důležitost Evropského námořního a rybářského fondu pro uskutečňování reformované politiky a pro vyvážený územní rozvoj rybolovných oblastí podporující začlenění, přičemž jeho financování by při zohlednění specifických územních cílů mělo být v souladu se strategií EU 2020 a se společným strategickým rámcem;
20. trvá na tom, že zásadní je zejména součinnost mezi Evropským fondem pro regionální rozvoj (EFRR), Evropským nástrojem sousedství a partnerství (ENPI) a Evropským rybářským fondem (ERF) v oblasti územního plánování pobřežních zón; domnívá se, že makroregionální strategie, programy Evropské územní spolupráce a přímořské programy jsou vhodnými nástroji pro zavádění integrovaných strategií rozvoje vůči pobřežním územím EU;
21. zdůrazňuje, že udržitelnost a životnost odvětví tvoří hlavní jádro této reformy zahrnuté mezi cíle strategie Evropa 2020; domnívá se, že zvýšení efektivity ve využívání zdrojů je klíčové pro zajištění růstu zaměstnanosti v EU a přispívá k větší stálosti a udržitelnosti odvětví rybolovu, omezení nedostatečného potravinového zabezpečení a ke kvalitě života současných a budoucích generací;
22. připomíná nutnost upravit současný režim přístupu k vodám se zvláštním ohledem na oblasti s malými rybolovnými zdroji, a to z důvodu zabezpečení jejich udržitelnosti a větší sociální ekonomické stability rybářských komunit, které nemají možnost pracovat mimo

svoji výlučnou hospodářskou zónu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	26.4.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 35 -: 0 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Jens Geier, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Julie Girling